

her, skal dog ikke være af den Slags, at vedkommende skulle føle sig som Repræsentanter for de to Parter, Staten og Patent-haveren; det skulde jo netop være upartiske Folk. Jeg tvivler ikke om, at Folk, der ere valgte paa den Maade, ogsaa ville føle sig bundne og være samvittighedsfulde, men det er jo dog ganske klart, at det er ikke den Ordning, der ligger nærmest. Vil man her have Folk til Burdering, bør man dog ikke gaa frem saaledes, at man ved selve Ud-nævnelsermomentet siger: Du skal varetage den enes Tarv, og du skal varetage den andens.

Der er et meget betydningsfuldt Spørgsmaal, som næsten alle de ærede Medlemmer, der have talt, have været inde paa: det er Rettergangs-spørgsmaalet. Det ærede Udvalg har stillet Forslag om, at Sv- og Handelsretten skulde være Forum omtrent i alle Sager, der angaa Patentlovgivningen. Det ærede 2det Medlem for 9de Kres (Stilling) stillede efter min Mening Spørgsmaalet rigtigt; thi det ærede Medlem sagde: Det er slet ikke det, vi ville have for disse saa Patentfager, det er ikke det, vi ville have en Domstol for; men det, vi ville have, er en teknisk Domstol, det er en Domstol, der er udrustet med særlig teknisk Kyndighed, og det, vi ville have, er ikke en Domstol, der dømmes i Patentfager alene, men i alle lignende Sager, og i det hele taget kan være en Slags Voldgiftsret i andre Sager. Jeg tror, det er rigtigt at stille Spørgsmaalet saaledes; thi stiller man det saadan, vil man ogsaa let indse, at den Ordning kan man ikke saa gennemført paa Patentloven. Vil man gaa i den Retning, maa det kræves, at man forhandler med vedkommende Minister, med Justitsministeren, om man kan saa oprettet en særlig Domstol for industrielle, tekniske og lignende Sager. Men man maa ikke vente at saa gennemført det paa dette Lovforslag. Jeg har benyttet Lejligheden til udtrykkelig at høre gennem Justitsministeren Sv- og Handelsretten ligesom Justitsministeren selv, og jeg har fundet den mest bestemte Modstand imod, at Retten vil lade sig konvertere ogsaa til Domstol for industrielle Sager og særlig Patentfager. Det kan dog maaske være, at man kan komme frem ad den Vej; men at man ikke kan det paa dette Lovforslag, tør allerede paa dette Stadium siges temmelig sikkert, og jeg maa altsaa henvise denne Forhandling til den af mine Kolleger, som har med Rettsordningen at gøre. Medens jeg taler om denne Side af Sagen, maa det dog være mig tilladt at sige til det ærede 4de Medlem for 1ste Kres (D. Hansen), at han fejler, naar han tror, det er saa vanskeligt

at hitte ud af de Bestemmelser, som angaa Rettsfølgningen. Naar det ærede Medlem vil læse § 27, staar der deri, at Paatale ved offentlig Politiret kun finder Sted, for saa vidt det begæres af Patenthaveren, altsaa i Almindelighed ikke i Sager, som angaa Patentets Omstødelse; thi der skal man efter Lovforslaget gaa til Hof- og Stadsretten, hvilket jeg tror er ret hensigtsmæssigt. Og jeg nærer ikke den Frygt, som et andet æret Medlem udtalte i den Retning; man maa nemlig huske paa, at det er meget vigtige og betydningsfulde Sager; jeg tror, at Befolkningen er bedst tjent med at have en Domstol, der afgør disse Sager, og man vil ikke gaa til den Slags Sager uden i Forvejen at have gjort sig klart, at de ville medføre betydelige Udgifter, og man vil sjælden nøjes med en Afgørelse i første Instans. Men i Erstatningsfager, der rejsses af den paagældende, som føler sig krænk, ved vedkommendes Værneting og under sædvanlige Former, maa den private, hvis han mener, at der tillige bør være Tale om, at der er gjort Indgreb i hans Patentret paa en saadan Maade, at der skal straffes, nedlægge Paastand derom. Han kan gaa to Veje. Han kan enten først gennemføre sit Søgmaal og oppebie Resultatet af dette og saa forlange en offentlig Politifag, eller han kan forlange Søgmaalet suspenderet og forlange, at Sagen bliver offentlig Politifag. Jeg synes ikke, at Forholdet er saa vanskeligt.

Det ærede 6te Medlem fra 2den Kres (P. G. C. Jensen), der i det hele sluttede sig til Lovforslaget og stillede sig velvillig til det, nævnte, at Forundersøgelsen skete baade ved Kommissionen og ved Publikum. Ja, det er til en vis Grad rigtigt; men det ærede Medlem vil dog se, at Patentkommissionen jo efter § 15 straks kan aflaa Ansøgningen uden at fremlægge den til offentligt Efterhyn. Jeg nævner det blot, det er altsaa ikke i alle Tilfælde, at man kan sige, at Almenheden straks er med. For øvrigt kan jeg godt være enig med det ærede Medlem i, at man kan betegne det saaledes, at der er foreløbig konstateret en ny Opfindelse, paa hvilken der gives Patent; thi overfor Domstolene kan man jo ikke sige, at her er givet et endeligt Patent, for saa vidt som Patentet altid kan omstødes, men Formodningen maa dog være for, at det vil staa sig. Men, siger det ærede Medlem, det er da egentlig ikke rigtigt at sige til Folk: Du faar Patent paa en ny Opfindelse. Dertil maa jeg bemærke, at det er de menneskelige Forholds Ufuldkommenhed, som medfører den Ordning; jeg tror ikke, at man noget Steds har det anderledes, og at man i det hele vil erkende, at naar Domstolene